

Chimwemwe Malawi

Kleuterschool in Chipazi

Na een fikse wandeling komen we tegenwoordig 's ochtends iets voor achten terecht in het dorp Chipazi. Ook hier zit een kleuterschool van Heart of joy dat onze hulp/training goed kan gebruiken.

Het dorpje Chipazi ziet er ietwat anders uit dan andere dorpen in de buurt van Nkhata Bay. De grond heeft namelijk een veel lichtere kleur van zand en ook sommige huizen zien er wat anders uit dan de meeste huizen hier in het Noordelijke deel van Malawi.

De kleuterschool was tot voor onze komst gehuisvest in een mini klein huisje, dat eigenlijk bijna op instorten staat. In dat huisje zijn 2 kleine ruimtes, maar slechts 1 ruimte was nog bruikbaar. De andere ruimte ligt vol met kapotte stenen en de stenen in de muur zitten zo los dat het echt te onveilig is om daar met kinderen te zitten. De andere ruimte deed dus wel nog dienst als klaslokaal, zo'n 9 m² groot. Toen kwamen er echter ook maar goed en wel 15 kinderen naar school.

Nadat bekend was geworden dat 'de blanken' ook naar Chipazi zouden komen, begon het aantal kinderen te stijgen. Ze hadden de verhalen gehoord van de kinderen in Nazarene en dat lokte ze wel naar school. Nu zijn er dan ook dagelijks variërend tussen de 25 en 40 kinderen op school.

Hopelijk blijven de kinderen natuurlijk ook naar school gaan als wij er niet meer dagelijks zullen zijn. Maar uit ervaring met andere schooltjes merken we dat het aantal kinderen inderdaad altijd oploopt als wij er zijn, maar achteraf ook redelijk zo blijft. De manier waarop de kinderen na de training les krijgen is veel leuker en speelser, en ook het speelgoed blijft natuurlijk op de scholen.

Na deze toeloop van kinderen werd het huisje dus echt te klein. En de kinderen horen ook zeker niet in zo'n onveilige omgeving te zitten. Daarom is naar een oplossing gezocht. De kerk in het dorp is veel groter en mocht wel gebruikt worden, maar het dak van gras was helemaal stuk.

Nadat de leerkracht enig overleg heeft gehad met de village headman is er met 'het dorp' overeengekomen om het dak van de kerk gezamenlijk te herstellen. De mensen uit het dorp zorgden voor balken en de helft van de balen gras. Vanuit de stichting hebben we de spijkers/nagels, het plastic en de rest van de balen gras aangekocht. In het weekend hebben verschillende mensen uit het dorp een nieuw dak gelegd op de kerk. Zodoende konden we al gauw met de kinderen naar de kerk verhuizen.

Omdat we altijd stimuleren dat de kinderen opgedeeld zitten in 2 leeftijdsgroepen en er dus ook minimaal 2 leerkrachten horen te zijn, is er ook nood aan 2 ruimtes.

Zowel bij de kleuterschool Nazarene als in Chipazi heeft de lokale jeugd de handen in elkaar geslagen en hebben ze een extra shelter gebouwd: een skelet van enkele palen en wat rietmatten als muur en dak. De kinderen kunnen nu opgesplitst worden in 2 groepen.

Godwork ("maar zeg maar Du") is momenteel nog de enige leerkracht in Chipazi, maar ook hier is men op zoek naar een extra leerkracht. Du is een vrolijke man die heel snel dingen oppikt. We merken dat de training hier echt goed gaat!

De eerste 2 weken hadden we de hulp van 2 vrijwilligers Jolande en Suzanne. Helaas zijn ze vroeger dan verwacht terug moeten keren naar Nederland.

En in Nazarene...

...moeten de juffen Gloria, Alinafe en Smedah het nu weer met z'n drieën voor elkaar krijgen. De training van 6 weken zit erop. Ook de vrijwilligers Muriël en Levina hebben afscheid

genomen. Maar wel met een gerust hart, want de laatste week konden de juffen het namelijk wel zelf...

Het is en blijft verbazingwekkend wat enkele weken hulp kan doen voor een school.

De kinderen zijn nu helemaal gewend aan de structuur van de dag en leren dingen op een andere manier dan alleen opdreunen. De leerkrachten hebben zich een andere manier van lesgeven eigen gemaakt. We zijn benieuwd naar de toekomst...

Eieren te koop!

De kippen zijn de laatste maanden enorm gegroeid. Ze zien er gezond en wel uit.

Vanaf halverwege september zijn er heel wat kippen die eieren leggen. Dagelijks worden eieren geraapt en eierkartons gevuld. De verkoop van de eieren komt al redelijk goed op gang in het dorp zelf: 3 eieren hier, 4 eieren daar... De grote opkoop voor verdere verkoop door winkeltjes is echter nog niet op gang gekomen. De verkopers vinden de eieren momenteel namelijk nog te klein.

De huidige verkoop van de eieren is voldoende om het voer voor de kippen te betalen. Er is nu echter nog geen profijt uit te halen om de kinderen op de verschillende schooltjes in pap te voorzien. Dit komt grotendeels omdat ook redelijk wat kippen geen eieren leggen. Binnenkort is er een afspraak met een dierenarts die zal kijken welke kippen uiteindelijk nog zouden moeten gaan leggen en welke kippen helemaal niet zullen leggen. Aangezien die kippen ook mee-eten aan het voer, komt dat duur uit. Het is beter die kippen te verkopen om profijt te kunnen gaan maken.

Een weekendje op stap...

Afgelopen weekend waren we met Aletta en Jos (zus van Rjimke en haar vriend) op bezoek in Vwaza National park.

Bij aankomst bleken echter alle hutjes volzet te zijn. Als oplossing konden we wel in het dichtbijzijnde dorpje Kazuni logeren in hun cultural village lodge. Deze lodge is een gezamenlijk initiatief van de lokale gemeenschap om op die manier wat inkomsten te hebben om hun weeskinderen en oudere mensen te kunnen helpen.

Het schemerde al toen we er uiteindelijk aankwamen, en zo snel als de nacht hier valt was het dus binnen de kortste keren helemaal donker. Wij zijn er wel aan gewend om geen elektriciteit te hebben, dus we waren voorzien van kaarsen en een lampje op zonne-energie.

Bij aankomst lag de lodge er verlaten bij, maar enkele jongens uit het dorp gingen op zoek naar de sleutel en de verantwoordelijke. Ondertussen was de tam tam over het feit dat er bezoekers waren al goed rondgegaan.

De gemeenschapsruimte werd opengemaakt en wij konden uitrusten op een mat. Een heleboel kinderen uit de buurt kwamen tegenover ons zitten en staarden ons aan net alsof ze televisie aan het kijken waren. Zo'n groepje blanken is natuurlijk een hele belevenis als er verder niks te doen is.

Terwijl we daar zaten en de kinderen wat animeerden, zouden ze de hut in orde brengen. Als we na een goed uur even stiekem binnengluurden, was ons hutje nog zo goed als leeg, enkel een klein bedframe zonder matras... "Komen er hier vaak bezoekers", vroegen we dan dus ook.

"Ja hoor, wel regelmatig." Maar de volgende ochtend aan het bezoekersboek te zien bleek dat de laatste bezoekers in augustus langs geweest waren en daarvoor dateerde bezoek al van april 2011. Het is dus maar wat je regelmatig noemt...

Later werden matrassen aangesleept en opgemaakt. En dat werd met een man of 3 echt tot in de puntjes gedaan, elk hoekje moest goed liggen. Ondertussen werd er ook een lokale maaltijd voor ons klaargemaakt. Die kregen we op bed geserveerd. Tussendoor kwam de village headman ons verwelkomen, kregen we enkele korte welkomst speeches en werden we de rest van de avond gezelschap gehouden in ons hutje voor een gezellige babbel.

De volgende ochtend werd al vroeg op onze deur geklopt want het brood en de thee stonden klaar. Daarna moesten we onder de boom plaatsnemen en konden we genieten (en meedoen...) van enkele lokale dansen. Als afsluiter nog een woordje van dank door de village headman en ook wij moesten nog een woordje aan de bevolking van Kazuni richten.

We moeten zeggen dat we er echt als een God in Frankrijk ontvangen werden, maar het verloop ging dan wel op de lokale Malawiaanse manier.

Daarna terug naar Vwaza national park om wat wild te kunnen spotten. De olifanten kwamen 's middags in grote getale bij het meertje drinken, de nijlpaarden lagen de hele dag in het water te luiëren en de apen aasden op je voedsel als je even niet goed oplette.

Tijdens een wandelsafari hoorden we regelmatig schoten. Blijkbaar kampen ze bij het park momenteel met het grote probleem dat de olifanten vaak buiten het hek te vinden zijn. Het hek had elektrische beveiliging maar die is door enkele mensen uit de buurt stuk gemaakt. Nu komen de olifanten in de dorpen, wat gevaarlijke situaties op kan leveren. Ook vernielen ze daar de landbouwgronden en de huizen van de mensen. De schoten zijn ervoor om de olifanten weer richting het park te drijven.

Na een heerlijk weekendje waren we echter ook blij weer in Nkhata Bay aan te komen en een heerlijke duik in het meer te kunnen nemen. Want de hitte momenteel...

